

næppe hyde de heldigste Betingelser i saa Henseende og da navnlig ikke i det Kvarter af Byen, hvor Anstalten ligger. Dertil kommer, at den stærke Tilvært i Behbyggelsen af de omliggende Grunde let inden saa Nar kan blive meget generende for Anstaltens Beliggenhed.

Udvalget kan derfor slutte sig til Lovforslagets Tanke om at ombytte de private Døvtummeanstalter med Statsanstalter, og at Institutet for de uegentlige Døvtumme henlægges til et passende Sted i Provindsferne, hvor saavel de sanitære som de pædagogiske og filantropiske Hensyn i enhver Henseende kunne tænkes fyldestgjorte. Man tiltræder forjaabidt Lovforslagets § 1, som der dog i Udvalget er delte Meninger om, hvorvidt den ved Weile anviste Plads kan antages at være den Plads, der i ønskeligste Grad fyldestgjør de Betingelser, som der maa stilles til en passende Plads for et saadant Instituts Beliggenhed.

Som de væsentligste af de Betingelser, der bør komme i Betragtning, nævnes i den af Regjeringskommissionen afgivne Betænkning:

1. Vedkommende By maa kunne hyde et tilstrækkeligt Udvalg af passende, velbekjendte og let kontrolbare Pleiehjem, der maa være beliggende i en ikke for stor Afstand fra Skolen.
2. Byen maa have nemme Forbindelsesveie med Størstedelen af Landet.
3. Den maa ligge i Nærheden af Hav eller Sø for Glevbadningens Skyld.
4. Den maa have et større Antal forskellige Værksteder, Fabriker, Samlinger m. m., der kunne hyde Børnene et rigt Anskuelse-, Aandsudviklings- og Sprogudviklingsmateriale.
5. Endelig maa Skolen have en sund og helst smuk Beliggenhed.

Fra Weile og Nyborg er der sket Tilbud om fri Byggegrund til den paataenkte Anstalt for uegentlige Døvtumme. Ved Weile en Grund paa 13,000 Kvadratalen og ved Nyborg en do. paa 14,000 Kvadrat-

alen. Begge Steder har Regjeringskommissionen ladet Forholdene undersøge og funden dem tilfredsstillende.

Udvalget har ved tre af sine Medlemmer: Clausen, Højmark og Scheel, taget Forholdene personlig i Diefyn begge Steder, for at faae det fornødne Skjøn over, hvilken af de to Pladser der formentlig vilde være at foretrække som den heldigste for Anstaltens Beliggenhed. Dette Underudvalgs Skjøn gif enstemmig ud paa, at Pladsen ved Nyborg af flere Grunde vilde være at foretrække for den i Lovforslagets § 1 foreslaaede Plads ved Weile.

Et Mindretal i Udvalget (Clausen, Højmark, N. Sørensen og Scheel) er enigt i denne Betragtning og finder i saa Henseende Anledning til at bemærke, at da Weilængden fra Byens Midtpunkt bliver 600 Alen længere til Anstalten ved Weile, end den bliver til Anstalten ved Nyborg, og ved Weile i det Hele udgjør 1600 Alen eller over $\frac{1}{8}$ Mil, saa giver dette Forhold allerede grunden til Betænkkeligheder og harmonerer neppe tilstrækkelig med den ovenanførte af Regjeringskommissionen fremsatte Betingelse om en ikke for stor Afstand fra Pleiehjemmene til Anstalten. En saadan Weilængde at passere fire Gange om Dagen bør man formentlig ikke udsætte Børnene for i de ublide Aarstider under Regn og Rusk, Frost og Kulde. Imod Hensynet hertil formener man ikke, at Hensynet til Lærernes nemmere Veilighed til Samværet med Lærerne ved Fredericiainstitutet kan komme i Betragtning med tilstrækkelig Berettigelse. Ved Nyborg andrager Weilængden derimod kun 1000 Alen og gaar dels ad hrolagt Gade lige til Anstalten, dels over Byens gamle Voldterræn med dets lune Spadseregange og smukke Uystanlæg ved begge Sider af Stadsgraven. Den umiddelbart op til Anstaltens Grund stødende nordre Del af Volden afgiver med sine skyggesfulde Meer